

ДЕТЕ

Надъ полята вѣе юженъ
вѣтъръ, веселъ гостъ на май,
и отгоре теменуженъ,
свѣтълъ небосводъ сияй.

Срѣдъ пшеницитѣ -- ливада,
презъ която не тече,
а блести кристална вада,
и на вадата — момче.

Гледа мълкомъ : отразени
сини планини трептятъ,
облачета помразени,
като вишневъ снѣженъ цвѣтъ.

Къмъ водата ситноклонна,
кичеста върба виси —
като езеро надъ коня
небосводътъ свѣтлосинъ.

Съ бурни облаци се пълни,
дъждъ надхвърля близъкъ хълмъ,
цѣфватъ теменужни мълнии,
въздуха разтърсва гръмъ...